

Forfatter: Ingemann, B. S.

Titel: Udrag fra Valdemar Seier

Citation: Ingemann, B. S.: "Valdemar Seier", i Ingemann, B. S.: *Valdemar Seier*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 106. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann02-shoot-idm140036558202224/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Valdemar Seier

«Jeg tvætter mine Hænder og lader Eder selv svare for Følgerne, – tog Junker Strange Ordet igjen – naar og hvorledes skal dette Beilertog gaae for sig og hvem har min Konge udseet til mine Ledsagere?»

«Du reiser endnu idag, endnu i denne Time, om muligt, og drager med 30 Riddere og ligesaa mange Svende op ad Elben til Bøhmerland. Dine Ledsagere kan du vælge efter dit eget Tykke; dog vil jeg raade dig at tage Bisp Peder af Roskild med, han er en boglærd Mand og kan være dig en god Raadgiver paa Veien, iligemaade Hr. Albert af Eskildsøe, han er en Mand, som vel kan føie sine Ord. Den unge Hr. Limbak og Oluf Lykke, samt den rige Peder Glob tage du ogsaa med! saavel som Grev Engelbret og Absalon Bælg, de ere vel forfarne i al ridderlig Anstand og Belevenhed. Indvilliger Kongen og hans Datter i mit Ønske, saa lader du dig i mit Navn og paa mine Vegne strax ægtevie til Prinsessen og iagttager med Sømmelighed de brugelige Skikke. Lykkes dit Foretagende, sender du mig ufortøvet et Lillbud til Schwerin, hvor jeg om kort Tid agter at bringe Grev Clauses Forlovelsesanliggender i Rigtighed. Du hjemfører Bruden i saa prægtigt et Optog som muligt! Min høisalige Faders lykkebringende Langskib med Dragestavnen og de gyldne Knapper skal bringe hende hid. Ved Manøe sætter du hende iland! der skal jeg selv – vil Gud – modtage hende, som det sømmer sig en Ridder og Konge. Og dermed Gud befålet, brave Strange! du er mig en tro og ærlig Mand; men paa mit Hjerte forstaer du dig slet; kun saameget maa du vide: jeg lægger min og maaskee Danmarks Lykke i din Haand. Nu Tand for Tunge! det følger af sig selv. Gud og vor Frue være med dig!»

Med dette vigtige hemmelige Bud forlod Junker Strange Kongens Lønkammer og uddeelte strax de nødvendige Befalinger. Ridderne smykkede sig med statelige Hofklæder. Nogle af de Fornemste, Hr. Peder Glob og Grev Engelbret, skinnede i røde Skarlagens Broge, dertil bare de brune, grønne eller røde Kjørteler og Silkekapper med Maarskinds Kraver og Bræmmer, veiglattet Haar og Skjæg og Hatte med Fjærbuske og kostelige Stene. Guldsporerne klirrede paa de Bukkeskinds Halvstøvler og Sværdene i de gyldne Gehænger. Junker Strange bar selv en prægtig Skarlagenskappe med Egeruskindsbræmmer, en Gave af hans gavmilde Konge, dertil en rød Klædes Reisehue med Guldgaloner og røde Plumasier.

Kongen svang sig selv paa sin hvide Hingst og reed med det prægtige Gesandtskab til Stranden.